

[Glistrup]

get stor og omfattende gruppe, hvor det må være indrettet sådan, at simpel uagtsomhed ikke er strafbar, og så er der en lille, men bestemt ikke uvæsentlig gruppe, hvor simpel uagtsomhed bør straffes.

Dermed kommer vi altså til, hvordan vi så skal indrette den almindelige regel, straffelovens § 19. Skal formodningen være for det, som er den store masse, eller skal formodningen tage hensyn til de få og spidsfindige, men i sig selv ganske vigtige undtagelser? Der er det altså fremskridtspartiets opfattelse og har stedse været det, at den almindelige regel i straffelovens § 19 må være overensstemmende med det, der er den store, omfattende masse. I hvert fald som forholdene er i samfundet nu om dage, bør det være sådan, at den almindelige regel er, at simpel uagtsomhed er straffri, og at man altså kun straffer simpel uagtsomhed i de få tilfælde, hvor der udtrykkelig er hjemmel til det.

Ministeren siger: ja men nu må vi lave en omhyggelig gennemgang af de forskellige særlovsbestemmelser og så revidere hver enkelt og altså få et meget stort antal revisioner ud af det. Den argumentation kunne være nok så bestikkende, dengang ministerens forgænger fremførte den fra denne talerstol i 1977, og for tilsvarende forslag fra fremskridtspartiet.

Men nu er der altså gået 5-6 år siden 1977, og når man ikke har kunnet få taget sig sammen til at lave denne omhyggelige gennemgang, til trods for at man har haft en så lang frist til at gøre det, så må det være rimeligt nu at komme med pigkæppen og simpelt hen genfremsætte lovforslaget, for det ser jo altså bare ud til at være sovepudesnak med den omhyggelige gennemgang.

Lad os nu indføre det, der ganske klart må være den rigtige regel, og så kan man lave en omhyggelig gennemgang med henblik på de 9 eller 27 tilfælde, eller hvor meget der alt i alt ville blive, hvor man skal sætte »simpel uagtsomhed« ind, når man ikke kan klare gennemgangen af de sandsynligvis mange hundrede love, hvor simpel uagtsomhed bør udgå. Det må være den historiske erfaring fra de mellemliggende 5-6 år.

Det er selvfølgelig altid nærliggende at komme og sige, at det er vanskeligt at drage grænsen mellem grov og simpel uagtsomhed, Ja, vel er det det, men det er da også vanskeligt at drage grænsen, hvad man skal i dag,

mellem simpel uagtsomhed og det, der slet ikke er uagtsomt. Disse grænsedragninger, hvor en myndighed skal vurdere subjektive forhold, er altid vanskelige, ligegyldigt hvor lovgiveren vælger at drage grænsen. Derfor kan argumentet, som CDs ordfører også var inde på, med den vanskelige grænsedragning, i hvert fald ikke være afgørende.

Jeg synes nok, at fru Ebba Strange vendte dette totalt på hovedet, når fru Ebba Strange siger, at det er den klodsede, der falder i. Den klodsede falder jo netop i, fordi han ikke kan klare sig fri af, at det har været simpel uagtsomhed. Hr. Askjær Jørgensen brugte jo størstedelen af sit indlæg til at forklare, hvordan den lille erhvervsdrivende og masser af andre næsten ikke kan undgå at handle i hvert fald simpelt uagtsomt, til trods for at de gør sig al mulig umage. I stedet for »mindre erhvervsdrivende« sagde fru Ebba Strange »den klodsede«. Man kan selvfølgelig have hver sin sprogbrug, alt efter om man tilhører det ene eller det andet parti. Vi i fremskridtspartiet er åbenbart ikke så farverige i vores sprogbrug og så menneskenedsættende, som fru Ebba Strange er, når hun kalder dem klodsede. Men o.k., vi må væbne os med en vis robusthed, for vi skal alle sammen være her og affinde os med, at der skal være frihed også for andre, der taler et måske mere vulgært og menneskekrænkende sprog, end vi kan lide, og det affinder vi os altså med at fru Ebba Strange gjorde i dette tilfælde.

Lad mig slutte af med at beklage over for tinget, at den korrekturlæsning, jeg som ordfører for forslagsstillerne har haft ansvaret for med hensyn til lovforslagets bemærkninger, åbenbart er blevet udført på en sådan måde, at ingen vil kunne sige, at det er simpelt uagtsomt, at det er udført så dårligt. Der er fyldt med fejl i bemærkningerne, så dem skal man i hvert fald ikke tage som udgangspunkt, når man skal arbejde videre med det. Man skal være mere lykkelig ved at finde noget rigtigt end noget forkert i bemærkningerne. Denne gang er det da heldigvis sådan, at debatten om fremskridtspartiets forslag først og fremmest er gået på lovforslagets tekst, og den er i orden. Det er trods alt det, der er det væsentlige, men jeg erkender blankt, at som bemærkningerne er kommet til at fremtræde, beror det på grov uagtsomhed.